

Jesus på vei opp til Jerusalem og korset: Han visste hva han gikk til!

Jesus på vei opp til Jerusalem og korset: Han visste hva han gikk til!

Av Jan Lilleby

NB: Jeg fant å rette litt på artikkelen samt tilføye noen utfyllende poenger, den 9. mai 2021.

Jeg har skrevet en del i det senere,□□ artikler omkring Jesus og hans korsfestelse.

Dette var profetert av blant andre profeten Daniel, - slik jeg påviste i artikkelen om de sytti årkene osv.

Vi så nærmere på hvilket årstall Jesus døde og oppsto – som var år 28 e. Kr. da påskedag var den 28. april, som tilsvarer 14. NISAN. Den falt på en onsdag, som jeg beviste var den□□ eneste mulige ukedag□□ for at dette kunne stemme med evangeliene, der kvinnene kom til graven i grålysningen □ den første dag i uken –altså søndag.□□ Graven var da allerede tom, så det var sannsynlig at han hadde oppstått allerede like□□ etter□□ solnedgang lørdag 1. mai. Hver solnedgang i jødisk tradisjon markerer skifte til en ny dag, så at søndag da de kom til graven var den 2. mai år 28 e. Kr.

Når vi tar for oss denne bestemte hendelsen, der□□ Jesus setter kurs for Jerusalem, så vil vi kunne se i lesing av skriften, at□□ alt sammen var en målrettet bestemt ferd, der endemålet var korset på den 14. NISAN! □□ Og selvsagt, den påfølgende oppstandelse på den tredje dag.

I Matt. 17 og Lukas 9 vises□□ hendelsen med Jesus på forklaringsfjellet, der Moses og Elias kommer og taler med Jesus, i påsyn av Peter, Jakob og Johannes. Luk. 9, 31 sier da følgende:

«De viste seg i herlighet og talte om hans bortgang, som han skulle fullbyrde i Jerusalem.»

Ved at disse to Guds profeter kom til Jesus, fra det himmelske,□□ og la ut for ham om det som skulle skje, så visste Jesus dermed□□ nøyaktig□□ hva han gikk til! □□ Han begynte sin reise – fulgt av disiplene – pluss en folkehop som synes å øke jo nærmere han kom Jerusalem.

I Matt. 20, 18 og likeså i Lukas, sier Jesus rett ut til disiplene at han skulle bli arrestert, hudstrøket og tilslutt korsfestet, for deretter å oppstå den tredje dag.

Men, sier evangeliene, de forsto intet av disse ting, for det var skjult for dem.

Underveis leser vi om at Jesus gjorde mirakler:

Jesus reiste via Jeriko – og Matt. 20, 29-34 vitner at Jesus mirakuløst helbredet to blinde som ropte etter ham om å forbarme seg over dem!

Matt. 21 vitner at Jesus hadde Guddommelig forkunnskap om visse ting. Her var det den kjente *folen til aseninnen* som gjaldt, versene 2-3. Han ba noen av sine disipler gå å hente dem til ham.

Matt. 21, 7-11 viser Jesus der han rir på folen inn i Jerusalem like før påsken i år 28. e. Kr. – og oppfyller profetien fra Sakarja som sier, *Se din konge kommer til deg, Sions datter, ridende på en asenines fole...* (Sak. 9, 9). (Forkortet litt). Det er mulig at dette var på søndag den 25. april (11. NISAN). Det er fra dette at kalenderen vår (etter kirkeåret til DNK) har den såkalte *Palmesøndag*.
BEMERKNING: Dette kan ha vært en *mandag*, man kan ikke fastslå dette sikkert. Altså vår 26. april, som var samme som 12. Nisan i jødedommen år 28 e. Kr.

Hele byen kom i bevegelse og de la sine klær (ytterkapper) ned foran Jesus der folen red og de skar av palmegrener og la på veien, og de ropte *Hosianna, Davids Sønn! Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i Det Høyeste!* Disse ordene er faktisk fra jødernes påkesalme, Salme 118, 26.

Samme mirakuløse viten gjentok seg, rent prinsipielt, da Jesus siden sendte to av sine disipler for å berede en festsal for nattverds-måltidet. Jesus hadde forkunnskaper...de skulle gå inn i byen, og bli møtt av en mann bærende på et vannkar. De skulle følge etter, og da ville de komme rett på stedet der måltidet skulle holdes. (Luk. 22, 10).

JESUS PROVOSERER FARISEERNE I TEMPLET

Matt. 21, 12 sier: «Og Jesus gikk inn i Guds tempel og drev ut alle dem som solgte og kjøpte der, og han veltet pengevekslernes bord, og duekremmernes benker...»

En skulle tro at dermed eksploderte fariseerne i raseri. Men nei: De ble rasende, ikke fordi handelsvirksomheten ble avbrutt – men da de så at Jesus gjorde store undergjerninger midt på deres område – midt i deres eget domene.

Matt. 21, 14-15 sier: «I templet kom det blinde og halte til ham, og han helbredet dem. - - Men da yppersteprestene og de skriftlærde så de undergjerninger han gjorde, og barna som ropte i templet: Hosianna, Davids sønn! - da ble de harme.»

Resten av Matt. 21 viser Jesus i hard ordveksling med presteskapet...og han riktig satte dem fast og refset dem. Prestene kokte av raseri og i vers 46 ser vi disses sinnstilstand: «Og de søkte å gripe ham, men fryktet for folket, for det holdt ham for en profet.» De var slangeaktige og sleipe og skikkelig feige. Jesus skulle gripes helst i all hemmelighet.

Jesus visste altså hva som ville komme. Han la ikke noe slør over sine ord og handlinger – han var i Jerusalem for å fullbyrde Guds plan, å gi et evig og fullkomment offer for all synd, én gang for alle.

DAGENE FRAM TIL KORSEFTELSEN

Jeg liker å sjekke ut en del opplysninger når man kommer til bibelske år og dager for kjente hendelser.

I dette tilfelle har jeg benyttet meg av den fine utredningen som er presentert hos nettstedet truthsearch.org – som jeg finner å være enig med i denne saken. Nemlig hvilke dager i tiden opp til påsken i år 28, gjorde Jesus hva? Og hvor?

Dette tar jeg med i denne artikkelen, ikke for å ha dag og klokkeslett som hovedsak, men for å gi et litt mer komplett bilde av det hele. Håper leseren har nytte av dette.

Jeg nevnte ovenfor at Jesus red antakelig inn i Jerusalem under jubel-tilrop søndag 25. april, som var 11. NISAN hos jødedommen. MEN at denne dato ikke er helt pålitelig – vi er nødt til å ha døren åpen for at det kan ha vært mandagen. Mandag passer bedre inn sammen med den kronologi som man får fra og med den kveld at Jesus inntar nattverds-måltidet med disiplene, Dette var jo dagen før korsfestelsen, altså TIRSDAG 27. april, som var 13. Nisan i jødedommen. Kan det ha vært den tidlige Katolske Kirke som produserte 'Palmesøndag' – mens det i virkeligheten synes å være mandagen Jesus red på folen. ??

Følget[] hadde passert Jeriko dagen før.

Matt. 21, 17 viser at Jesus trakk seg tilbake til Betania utenfor Jerusalem, og overnattet der.[] Det var hos familien til Simon, en spedalsk som Jesus hadde[] helbredet tidligere – det var under dette overnattings-oppholdet at vi leser om kvinnen som helte dyr nardusolje over Jesus, til noens forargelse. Men Jesus forsvarte henne:[] *Hun har salvet mitt legeme på forhånd til den kommende gravferden*[] (Mark. 14, 3-8). Dermed viser hun, en troende kvinne, i motsetning til Jesu disipler – at hun forsto at Jesus skulle dø som et offer for synd. Men for disiplene var dette skjult, sier Skriften.[]

Neste dag, som da var tirsdag 27. april, 13. NISAN, dro han tilbake til Jerusalem sammen med sine disipler. Da var det at vi finner hendelsen med et[] *fikentre*[] som ikke hadde frukt (Jesus håpet på å finne noe å spise, da det var en tid siden frokosten i Simons hus) – og som Jesus forbannet. Treet visnet momentant, og disiplene var helt forundret.[]

Jeg mener å kunne fornemme at dette også framstod for Herren som et profetisk bilde på det[] *vantrø ulydige Israel* – ref. Lukas 13ff.[] og lignelsen der det fruktløse fikentreet skulle hugges ned!

I vers 23 finner vi igjen at Jesus går inn i templet, til tross for sammenstøtet han hadde dagen før med de sinte fariseerne og prestene.

Men som nevnt, Jesus satte dem fast i deres egne ord. De ville vite ved hvilken myndighet han sa det han sa og gjorde det han gjorde.

Lukas 22 viser oss nattverds-måltidet.[] Jesus etablerer Den nye Pakt til Israel, og som siden ble lagt nærmere ut i Hebr. 8-9,[]

Hebr. 9, 15 er helt klar på at Pakten BARE var for Israel, for man måtte først ha vært under den gamle pakt,[] Mose loven, for å kunne tre inn i Den nye Pakt. Menigheten ihht. Paulus sin åpenbaring var aldri gitt noen ny pakt. Bare Israel hadde et slikt tilbud:

*«Derfor er han mellommann for en ny pakt, for at de som er kalt (Israel) skal få[] den evige arv som var lovt, etter at det har funnet sted en død til[] **forløsning fra overtredelsene under den første pakt.**»*

Den nye Pakt i Jesu blod skulle forløse Israel fra syndene de gjorde mens de hadde vært under den pakt som Moses var tjener for, oppskrevet i hans Tora-skrifter med deres bud og forskrifter.[]

Men vi, den kristne menighet på jord, Kristi legeme, vi forholder oss til Paulus' ord i Ef. 2, 14-15:

«For han er vår fred, han som gjorde de to (hedningene og jødene) til ett, og brøt ned det gjerde som skilte dem, fiendskapet, - - da han (Jesus) ved sitt kjød AVSKAFFET DEN LOV som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ETT NYTT MENNESKE og slik stifte fred.»

Vi troende, du og jeg og alle som tror, vi er ikke hver for

oss 'Ett nytt menneske' – nei, Paulus taler om at *hele den troende skare på jord*, vi er samlet sett dette ene nye mennesket. Vi er den nye skapning. Jeg måtte ta med dette inn i fortellingen her, om Jesu ferd mot korsfestelsen i år 28 e. Kr.

Men nåde-evangeliet, det var en *komplett hemmeligholdt frelses-ordning*, inntil Paulus i år 62, mens han var i Rom, fikk åpenbart denne hemmelighet av Herren, se Ef. 3, 1-9. Paulus tok da et 30-årig *tilbakeblikk* og festet blikket på Jesus på korset – og fikk se at der ble også resten av verden tatt med i forsoningsverket. Skilleveggen ble revet ned og jøde og hedning var nå satt på lik basis innfor Gud i tro på Jesus. Men altså holdt hemmelig i den tiden vi ser i Apostelgjerningene, da Jesu tjenere tilbød Israel Guds Kongerike på jord med Jesus som deres konge. I hele tiden med Apostelgjerningene så stod denne skilleveggen imellom jøder og hedninger. Det var jøde først, så greker (Rom. 1, 16).

Vi går videre i fortellingen om Jesu ferd mot korset. Jesus innstifter nattverden, bare timer før han skulle bli arrestert i Getsemane hagen.

I Matt. 26, 20 står det: «*Da det hadde blitt kveld, satte han seg til bords med de tolv.*»

Det står ikke at solen hadde gått ned enda, men det var allikevel om kvelden. Dermed er vi på en tirsdag, - den 13. NISAN...og om ikke lenge, idet solen går ned, går den 13. NISAN over til å bli 14. NISAN: Den 28. april, som falt på en onsdag i år 28 e. Kr. Korsfestelses-dagen.

EN ALTERNATIV TIDSRAMME:

NB: Her vil jeg allikevel legge inn en alternativ tidsramme – det er nå **4. juli 2021** at jeg skriver dette:

På grunn av at Markus 15, 25 peker på at det var kl. 09.00 på morgenen at Jesus ble korsfestet, i *motsetning* til Joh. 19, 14 med kl. 12.00 på dagen. Det synes å være en uenighet i klokkeslettet for Jesu korsfestele.

Dette kan la seg forklare **dersom vi flytter nattverden** fra kvelden den 13. Nisan, tilbake til solnedgang den 12. Nisan (mandag 26. april)! Jesus og disiplene satte seg til bords mandag kveld, men siden solen da var gått ned – så ble dette til den 13. Nisan, som er vår 27. april år 28 e. Kr. Vi må huske jødisk tidsregning og skikker. Dermed kan dette ofte bidra til å klarne opp misforståelser i Skriften! Dermed får vi da at *både* Mark. 15, 25 med kl. 09.00 og Joh. 19, 14 med kl. 12.00 er korrekte tidsangivelser. For i Joh. 19, 14 blir Jesus levert til Romernes fengselssystem for henrettelse, - han ble frigitt til dem fra Pilatus' rettergang kl. 12.00. Da var det altså midt på dagen den 13. Nisan, vår tirsdag 27. april. Men den påfølgende dag, den 14. Nisan, vår 28. april – en onsdag – ble han hengt på korset kl. 09.00 slik Mark. 15, 25 korrekt opplyser.

Denne alternative tidsrammen har også da den konsekvens at Jesus må virkelig ha ridd inn i Jerusalem på søndag 11. Nisan, vår 25. april år 28 e. Kr. ☐ Men bli ikke urolig for at dette har blitt litt frem og tilbake vedrørende tidspunkter. Det vil jo ikke berøre vår frelsestro. Det er bare mitt forsøk på å få med alle mulige vinklinger her. ☐ Dette jeg nevner nedenfor vedrørende at Pilatus ville sjekke at Jesus virkelig var død da Josef ba om Herrens legeme, trenger ikke være avgjørende argument for at korsfestelse var kl. 12.00. ☐ Takk for din overbærenhet!

Den natten som kom etter måltidet, gikk Jesus☐ i fullt overlegg☐ og stilte seg åpen for hugg...han visste at fariseerne ikke våget å arrestere ham i det 'offentlige rom' der det fantes vitner, for eksempel i templet. Så han gikk med disiplene til Getsemane hagen nedenfor Oljeberget, og gjorde det bekvemt for dem å kunne ta ham.☐ Judas forrødte Jesus ved å peke han ut for tempel-vaktene ved et kyss. Vi kjenner den triste historien. Judas angret seg siden og tok sitt eget liv.

Joh. 19, 14 viser oss☐ ☐ Jesus da☐ han☐ stod innfor Pontius Pilatus:

«...men det var beredelsesdagen i påsken,☐ omkring den sjette time...»

Dette var kl. 12.00 på dagen, den 14. NISAN.☐ Seks timer fram fra klokken seks om morgenen.☐ (Korrigerert ovenfor til ☐ kl. 09.00☐ på☐ den 13. Nisan☐ i Alternativ tidsramme)

Joh. 18, 40☐ viser☐ at folkemengden hadde ropt om☐ å få satt Barabbas fri, en opprører og terrorist,☐ Pilatus ga dem jo valget å be ham☐ sette fri Jesus eller Barabbas.☐ En gest som romerne viste jødene da det var blitt påskehøytid.

Joh. 19 viser at Jesus ble korsfestet☐ like etter avhøret innfor Pilatus. Mark. 15, 25 peker ut☐ den tredje time på dagen☐ – altså kl. 09.00 som tidspunktet for korsfestelsen.

Men jeg personlig tror det mest sannsynlige ville være etter kl. 12.00 – for vi finner at Josef fra Arimatea jo kom til Pilatus om☐ kvelden☐ for å be om Jesu legeme til gravlegging. Det virker mer logisk. (Matt. 27, 57-60).☐ I Mark. 15, 44 finner vi jo at Pilatus fikk en av centurionene til å sjekke om☐ hvorvidt Jesus var virkelig død☐ – og dette til tross for at det allerede var sent. Han var blitt korsfestet heller senere på dagen, enn om morgenen, og derfor Pilatus sin bekymring.☐ ((SOM ALT FORKLART OVENFOR – vi kan bortse fra denne ideen – det er ikke avgjørende for tidsangivelsene i Markus og Johannes.))

Den påfølgende dag, torsdag, var da den☐ første dag i de usyrede brøds høytid,☐ og derfor en☐ **ekstra-sabbat**. Den 15. NISAN skulle alltid være en sabbat etter Mose lov.

Dermed har vi sett litt på tidsforløpet som ledet opp til dagen da Jesus ble korsfestet, og hva som hendte underveis fra og med at Jesus bega seg på☐ vei til Jerusalem via Jeriko.☐ Det ser ut til at hele turen var med fullt overlegg

– Jesus gav seg selv for å frelse oss fortapte mennesker.
Ef. 2, 8-9: «For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. - -Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.»